

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 26. maj 2025
Kontor: Politikontoret
Sagsbeh: Ida Schiøler
Sagsnr.: 2025-05124
Dok.: 3703414

Besvarelse af spørgsmål nr. 993 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 993 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 22. april 2025. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Lorentzen Dehnhardt (SF).

Peter Hummelgaard

/

Maria Carlsson

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 993 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”På side 7 i redegørelsen om Rigsadvokatens opfølgning på oplysninger afgivet til Folketinget om anvendelse af beløbsgrænser i forbindelse med henlæggelse af sager om økonomisk kriminalitet, jf. REU alm. del - bilag 203, står der, at beløbets størrelse ikke er afgørende for, om forholdet henføres til § 285 eller § 286. Vil ministeren oplyse, hvad der så er afgørende?”

Svar:

Justitsministeriet kan indledningsvis oplyse, at det fremgår af side 7 af REU Alm. del – Bilag nr. 203 (folketingsåret 2024-25) om Rigsadvokatens opfølgning på oplysninger afgivet til Folketinget om anvendelse af beløbsgrænser i forbindelse med henlæggelse af sager om økonomisk kriminalitet, at det – ud over beskaffenheden af det begåede forhold – især er størrelsen af det tilegnede beløb, som er bestemmende for, om et forhold er omfattet af straffelovens § 286, stk. 2.

I Rigsadvokatens opfølgning er der henvist til Kommenteret straffelov, speciel del, 12. udgave, side 721, hvor det fremgår, at afgrænsningen mellem straffelovens § 285, stk. 1, og straffelovens § 286, stk. 2, svarende til et beløb på omkring 500.000 kr. svarer til den grænse, der er styrende for, om en skatte- eller afgiftsunddragelse skal henføres under § 289, men at beløbets størrelse dog ikke er *eneafgørende* for, om forholdet henføres til § 285, stk. 1, eller § 286, stk. 2.

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet desuden indhentet en udtalelse fra Rigsadvokaten, der har oplyst følgende:

”Straffen for overtrædelse af straffelovens §§ 276-283 fastsættes normalt efter straffelovens § 285, medmindre forholdet er af særlig grov beskaffenhed, eller forholdet er mindre strafværdigt.

Straffen for tyveri efter straffelovens § 276, indbrudstyveri efter straffelovens § 276 a, afpresning efter straffelovens § 281 og åger efter straffelovens § 282 af særlig grov beskaffenhed fastsættes efter straffelovens § 286, stk. 1. Strafferammen i straffelovens § 286, stk. 1, er fængsel indtil 6 år.

De nævnte forbrydelser vil være af særlig grov beskaffenhed navnlig på grund af udførelsesmåden, eller fordi forbrydelsen er

udført af flere i forening eller under medtagelse af våben eller andet farligt redskab eller middel, eller på grund af de stjalne genstandes betydelige værdi eller de forhold, under hvilke de befandt sig, eller fordi der er tale om tyveri begået som led i organiseret indbrudskriminalitet, eller fordi der er tale om systematisk eller organiseret afpresning, eller når et større antal forbrydelser er begået.

Straffen for underslæb efter straffelovens § 278, bedrageri efter straffelovens § 279, databedrageri efter straffelovens § 279 a, mandatsvig efter straffelovens § 280 og skyldnersvig efter straffelovens § 283 af særlig grov beskaffenhed fastsættes efter straffelovens § 286, stk. 2. Strafferammen i straffelovens § 286, stk. 2, er fængsel indtil 8 år.

Disse forbrydelser vil være af særlig grov beskaffenhed navnlig på grund af udførelsesmåden, eller fordi forbrydelsen er udført af flere i forening, eller som følge af omfanget af den opnåede eller tilsigtede vinding, eller når et større antal forbrydelser er begået.

Rigsadvokaten kan henvise til følgende eksempler fra retspraksis vedrørende straffelovens § 286, hvor det unddragnes værdi er under 500.000 kr.

I Vestre Landsrets dom af 7. februar 2019, som gengivet i TfK 2019.545/2V, blev tiltalte idømt 1 års fængsel for fem bedragerier til et samlet beløb på ca. 400.000 kr. Efter forholdenes karakter, antal og omfang samt de samlede besvegne beløb på ca. 400.000 kr., og da tiltalte tidligere var straffet for ligeartet kriminalitet, fandt landsretten, at forholdene efter en samlet vurdering skulle henføres under straffelovens § 286, stk. 2.

I Vestre Landsrets dom af 15. april 2015, som gengivet i TfK 2015.653V, blev tiltalte idømt 1 år og 6 måneders fængsel for i 22 tilfælde alene eller i forening med andre at have stjålet i alt 23 Dankort eller MasterCard, som herefter i en periode på godt 4 måneder ved brug af rette pinkode, som forinden var blevet afluret, blev anvendt til at foretage i alt 130 hævnninger i bl.a. hæveautomater med et samlet udbytte på ca. 380.000 kr., hvortil kom 25 tilfælde af forsøg på yderligere hævnninger for et samlet beløb på ca. 20.000 kr. Forholdene blev henført under straffelovens § 286, stk. 1, jf. § 276 (tyveri) og § 279 a (databedrageri), jf. til dels § 21 (forsøg). Under hensyn til kriminalitetens omfang og dens professionelle karakter, og da det må lægges til grund, at tiltalte var kommet til Danmark alene med det formål at begå den omhandlede kriminalitet, fandt landsretten, at straffen passende kunne fastsættes til fængsel i 1 år og 6 måneder. Landsretten tog herved tillige hensyn til, at

tiltalte efter bevisførelsen ikke kunne antages at have haft en mere overordnet rolle i forbindelse med kriminaliteten.”